

پارلمان اروپا مسموم کردن دختران و زنان ایران با مواد شیمیایی سمی را به شدت محکوم کرد

این قطعنامه می‌گوید هدف از این اقدام جلوگیری از آموزش و ساکت کردن زنان و دختران بوده است.

پارلمان اتحادیه اروپا روز پنجشنبه ۱۶ مارس (۲۵ اسفند) قطعنامه‌ای را در محکومیت شدید مسمومیت دختران و زنان ایران با مواد شیمیایی سمی به تصویب رساند. این قطعنامه با ۵۱۶ رأی موافق، ۵ رأی مخالف و ۱۴ رأی ممتنع به تصویب رسید.

متن قطعنامه در پایگاه اینترنتی پارلمان اروپا منتشر شد که به شرح زیر است:

«با توجه به موارد متعدد از نوامبر ۲۰۲۲، که در آن هزاران دختر و زن در سراسر ایران با مواد شیمیایی سمی با هدف جلوگیری از حضور آنها در آموزش مورد حمله قرار گرفته‌اند، نمایندگان پارلمان اروپا این تلاش بی‌رحمانه برای ساکت کردن زنان و دختران را به شدت محکوم می‌کنند.

نمایندگان پارلمان اروپا مقامات [ایران] را فرامی‌خوانند، دسترسی بدون تبعیض دختران به آموزش را تضمین کنند، و از رژیم ایران می‌خواهند هر قانون تبعیض‌آمیز علیه دختران و زنان را لغو

کند.

نمایندگان پارلمان اروپا از شورای حقوق بشر سازمان ملل می‌خواهند که مأموریت حقیقت‌یاب مستقل بین‌المللی را موظف به انجام تحقیقات مستقل در مورد مسمومیت‌های دختران دانش‌آموز سازد و از مسئولین ایران در این باره پاسخگویی بخواهد.

این قطعنامه، تعلل چند ماهه رژیم [ایران] در ارائه گزارش‌های قابل باور درباره حملات سمی سیستماتیک علیه دانش‌آموزان دختر و لاپوشانی عمدی این حملات را محکوم می‌کند و از مقامات ایرانی می‌خواهد که به مأموریت بین‌المللی و گزارشگر ویژه سازمان ملل اجازه دسترسی کامل به اطلاعات در مورد وضعیت حقوق بشر در کشور را بدهند.

پارلمان اروپا همچنین یک بار دیگر بر درخواست خود از شورای اروپا تأکید می‌ورزد تا سپاه پاسداران انقلاب اسلامی به عنوان یک سازمان تروریستی شناخته شود و فهرست تحریم‌های اتحادیه اروپا، همچنین در چارچوب مکانیسم‌های تحریم جهانی اتحادیه اروپا در مورد حقوق بشر، برای همه افرادی که مسئول نقض حقوق بشر در ایران هستند، از جمله علی خامنه‌ای رهبر جمهوری اسلامی، ابراهیم رئیسی رئیس جمهوری اسلامی و محمدجعفر منتظری، دادستان کل کشور گسترش یابد.»

برگرفته از سایت دویچه وله به زبان فارسی - 25 اسفند 1401

بررسی آرایش نیروهای سیاسی در روند جاری و بحران روانی مهران زنگنه

چند حرکت سیاسی در داخل و خارج صورت گرفته‌اند که هر یک محتاج بررسی هستند. این نیاز ناشی از تغییراتی است که در پی هر حرکت در سطح نیروهای سازمان‌یافته سیاسی یا دقیقتر انقلاب و ضد انقلاب صورت گرفته‌اند. این نیروها به اضافی نیروی حاکم بر جمهوری اسلامی در واقع جریان‌های سیاسی اصلی در روند انقلاب آتی را تشکیل می‌دهند. در اینجا، در بخش اول ابتدا نتایج بررسی بیانیه‌ها موسوی/خاتمی منعکس شده است که یکی از این حرکات را نمایندگی می‌کنند. در بخش دوم عمدتاً به استراتژی «تعویض رژیم» در ایران و اثرات آن بر آرایش قوا پرداخته می‌شود، اگر چه آرایش قوا هنوز شکل نهائی به خود نگرفته است. در خارج هنوز تلاش می‌شود، در ائتلاف‌های شکننده کفش پای راست را به پای چپ بکنند و برعکس. ائتلاف مد روز است، موتلفین می‌آیند و می‌روند، ازدواج‌ها و طلاق‌های یک «شبه»، بدون اینکه اثری به جای بگذارند، رایجند. این درحالی است که در داخل بحران روامندی حاکم است.

بحران روامندی legitimacy crisis شرط لازم اگرچه نامکفی انقلاب است. یکی از دلائل اوج این بحران تحمیل «فضای باز» به عنوان یک واقعیت غیر قابل اجتناب بویژه از طریق رسانه‌های بین‌المللی غربی و شبکه‌های اجتماعی و عدم کارائی دستگاه‌های ایدئولوژیک (به معنای آلتوسری-گرامشیانه) در تولید و بازتولید پایه‌های روامندی رژیم است. رژیم برای جلوگیری از سقوط، صرفنظر از سرکوب، باید بحران روامندی را با توجه به این واقعیت و علیرغم «فضای باز» حل و یا تعدیل بکند. شکست یا پیروزی انقلاب آتی نیز منوط به ادامه‌ی بحران روامندی و تعمیق آن در ایران است که در پرتو جنبش «زن، زندگی، آزادی» در چهل سال اخیر و امروز در اثر حمله‌ی شیمیایی به مدارس دخترانه صرفنظر از کیستی عامل آن، عمقی بی سابقه یافته است. جنبش اعتراضی و بحران روامندی منجر به اتحاد و اختلاف بین جریان‌های مختلف، انشعاب و تجزیه‌ی مولکولی در آنان شده است! اهمیت آرایش قوا و تحولاتی که در روند جاری می‌بیند در این است که در «لحظه‌ی انقلاب» یا در یک «تحول سیاسی» نوع انقلاب و تحول سیاسی منوط به آرایش بین این نیروها و کنش و واکنش بین آنان است!

حکومت اسلامی بدون فقیه؟ و تجزیه‌ی جمهوری‌خواهان

اسلام و بویژه اسلام سیاسی به عنوان پایه‌ی اصلی روامندی رژیم

حکومت آتی برایش اهمیت ندارد، با اینکه از جدائی دین از دولت حرف می‌زنند، به حمایت از موسوی پرداخته است و دوباره در آتیه چون در گذشته احتمالا در صورت بازگشت اصلاح‌طلبان به مراکز اصلی قدرت در رژیم به حمایت از یک جناح در مقابل دیگر خواهد پرداخت، و زائده‌ی جریان‌ات اسلامی خواهد بود. آنان که از دو جریان اصلی در روند تجزیه بویژه تحت تاثیر فشار از پائین و جنبش «زن، زندگی، آزادی»، ناراضی‌اند، منفعل شده، در بهترین حالت به یکی از انبوه محافل حاشیه‌ای جمهوری‌خواه می‌پیوندند که محلی از اعراب ندارد و در آتیه نیز نخواهد یافت. این جریان‌ات احتمالا همان نقشی را در انقلاب آتی ایفا می‌کنند که ملیون در سال ۵۷! (در مورد نقش ملیون در ۵۷ به مقاله‌ی «شکاف بین نسلا و انقلاب آتی، مسئله هژمونی در انقلاب ۵۷ و روند فعلی» رجوع شود)

می‌توان سرگشتگی کنونی و آتی جمهوری‌خواهان لائیک را دید و پیش‌بینی کرد: از یک سو، آنان به واسطه‌ی تاکیدشان بر لائیسیتِه «نمی‌توانند» یک سر به سبزه‌های اسلامیت بپیوندند، و از سوی دیگر «منشور فرودستان» و خواسته‌های انقلابی آنان را نمی‌پذیرند، اگر چه در نهایت به لحاظ سیاسی غربی هستند، اما فقط در حد «وابستگی هژمونیال» (گرامشی)، و نه همچون سلطنت‌طلبان که می‌خواهند یک حکومت نئوکلوننیال را احیاء کنند. این جریان همچون سایر جمع‌ها و محافل روشنفکرانه‌ی راست و چپ محکوم به نوسان (و احتمالا تجزیه) است، چرا که نفوذ و ریشه‌ی اجتماعی ندارند و نمی‌تواند موضع مستحکمی در مقابل جریان‌ات اصلی انقلاب و ضد انقلاب اتخاذ کند. منجمله به این دلیل نیز هست که این جریان تاکنون نتوانسته است، بدل به نیروئی قابل تامل از یک سو در مقابل ارتجاع سلطنت‌طلب و از سوی دیگر جمهوری‌خواهان راست بشود و ضعیف‌ترین جریان جمهوری‌خواه است. می‌توان گفت باقیمانده‌ی این جریان در پی تجزیه‌ی عمدتا ملکولی در صورت فائق آمدن نسبی جمهوری اسلامی بر بحران روامندی جاری و شرکت موثر اصلاح‌طلبان در حکومت بدل به نیروئی در کنار اصلاح‌طلبان بشود. این سرنوشت جریان‌های مختلف در جمهوری‌خواهان به طور کلی است که قادر نیستند، بورژوازی را متحد و رهبری بکنند و زائده‌ی جریان‌ات اسلامی مثل سبز (موسوی) و سلطنت‌طلب (علیرغم جمهوری‌خواهی؟!) خواهند شد. (البته بررسی پدیده جمهوری‌خواه سلطنت‌طلب (یا برعکس) به عنوان امری پارادوکس را باید به تقوایی سپرد. احتمالا ایشان مقاله‌ی «پارادکس جمهوری‌خواهی که جمهوری نمی‌خواهد» را حداقل برای تکمیل مقاله‌ی پیشین‌اش «پارادکس شاهزاده‌ای که نمی‌خواهد شاه باشد» خواهد نوشت

و موجب تفریح خواهد شد.)

در داخل در استراتژی «اداره‌ی وضعیت باز» دو فاکتور اهمیت دارند: (۱) ترس از سرکوب (۲-الف) تبدیل تن‌دهی به عنوان اثر ایدئولوژیک ترس از سرکوب به رضایت فی‌نفسه در پرتو (۲-ب) چشم‌انداز تغییر (که تولید آن در شرایط بحران از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است).

در استراتژی «اداره‌ی وضعیت باز» چشم‌انداز تغییر جمهوری اسلامی از حکومت مبتنی بر ولی فقیه به جمهوری مبتنی بر رای «مردم» در واقع چارچوبی را تشکیل می‌دهد که جناح مغلوب در جمهوری اسلامی می‌خواهد در آن «وضعیت باز» تحمیلی را اداره و خواست خیابان و فرودستان یعنی سرنگونی را منتفی بکند. استراتژی موسوی/خاتمی در پذیراندن خواست یک «قانون اساسی» جدید (موسوی) یا اصلاح آن (خاتمی) به عنوان خواست حداکثر مردم و آلترناتیو سرنگونی است و به این ترتیب از آنجا که یک قانون اساسی، چه کاملاً جدید و چه اصلاح شده، در چارچوب جمهوری اسلامی و قوانین آن بدون سرنگونی میسر است، جنبش انقلابی را بدل به جنبش برای اصلاحات قانون اساسی بگرداند (رجوع شود به اصل ۱۷۷ قانون اساسی فعلی در مورد امکان قانونی تغییر قانون اساسی!).

از هم اکنون عناصری از استراتژی «اداره‌ی وضعیت باز» را می‌توان روئیت کرد. سبزه‌های اسلامیت، از منظر جریان غالب در صورتی که در چارچوب مورد اجماع در رژیم بمانند، که عمدتاً می‌مانند، دوباره در حوزه‌ی سیاست رسمی و حداقل در حاشیه مراکز قدرت رژیم پذیرفته و به کار گرفته می‌شوند. (برای مثال می‌توان دید که همسر عطاءالله مهاجرانی که از رهبران «فتنه» قلمداد می‌شود، در روزنامه‌ی اطلاعات به کار گماشته شده است.) بحث و گفتگو له و علیه هر دو بیانیه (موسوی/خاتمی) بدون محدودیت به طور علنی در سطح رسانه‌های رژیم و اپوزیسیون جمهوریخواهان راست و شبکه‌های اجتماعی جریان دارد و همچنین در رسانه‌های غربی صاحب نفوذ در ایران مثل بی‌بی‌سی و صدای آمریکا، بازتاب یافته و می‌یابد که با تبعیت از دول مطبوعشان از استراتژی ارتقاء ضد انقلاب بویژه طرفداران رژیم نئوکولونیال پهلوی پیروی می‌کنند.

جمهوریخواهان راست خارج کشور و سبزه‌ها با تقلیل جمهوری اسلامی به نهاد ولی فقیه و در خواست حذف آن با موسوی همراهند. این سه جریان (اصلاح‌طلبان و سبزه‌های اسلامیت و جمهوریخواهان راست) عملاً و

در واقع بحران روامندی Legitimitätskrise رژیم را با برقراری معادله‌های «جمهوری اسلامی = ولی فقیه» و «جمهوری اسلامی = قانون اساسی»، «عبور از جمهوری اسلامی = تغییر قانون اساسی» خواست سرنگونی را به یک بحران قانونی تقلیل داده و در نهایت در خدمت حل بحران قرار می‌گیرند یا از شدت آن می‌کاهند. این در حالی است که خواست سرنگونی در مقابل خواست «تعویض رژیم» (جریان‌ات غربی) و خواست تغییر قانون اساسی (اسلامیون) متضمن تغییر ساختی در وهله‌ی سیاست است.

کنفرانس مونیخ، استراتژی «تعویض رژیم» و برجام

مشاوران غربی در مونیخ بر این باورند که توافق برجام، نقطه‌ی عطفی در استراتژی «تعویض رژیم» است. این توافق، که به عنوان «consensus» شناخته می‌شود، نشان‌دهنده‌ی تغییر در مواضع غرب است. در حالی که پیش از این، غرب در مورد هر دو، البته به اشکال مختلف نافی موضوع هستند. غرب در مورد هر دو، البته به اشکال و به درجات مختلف، صریح یا ضمنی، استراتژی «تعویض رژیم» را به پیش می‌برد. علیرغم شباهت‌ها، می‌توان گفت، پیشبرد این استراتژی با توجه به تناسب قوا، در مورد ایران صریح و در مورد روسیه «ضمنی» است. در حالی که در مورد ایران صریح و در مورد روسیه «ضمنی» است. این توافق، که به عنوان «consensus» شناخته می‌شود، نشان‌دهنده‌ی تغییر در مواضع غرب است. در حالی که پیش از این، غرب در مورد هر دو، البته به اشکال مختلف نافی موضوع هستند. غرب در مورد هر دو، البته به اشکال و به درجات مختلف، صریح یا ضمنی، استراتژی «تعویض رژیم» را به پیش می‌برد. علیرغم شباهت‌ها، می‌توان گفت، پیشبرد این استراتژی با توجه به تناسب قوا، در مورد ایران صریح و در مورد روسیه «ضمنی» است.

از استراتژی «تعویض رژیم» دخالت در روابط و مناسبات قدرت در کشور مربوطه به قسمی است که یک رژیم طرفدار غرب در آن کشور بر سر کار بیاید. این استراتژی، در یک کلام این است که دولت مذکور «منافع ملی» را تابع خواست «دو» هژمون غربی در سیستم بین‌المللی بسازد و در شبکه بین‌المللی دول، رابطه‌ی قدرت نامتقارن را به نفع غرب تضمین بکند. (در مورد تفاوت کانتی هدف و منظور بر این بافتار به کلوزویتز در مورد جنگ و تفاوت هدف aim و منظور pupose رجوع شود.)

استراتژی «تعویض رژیم» می‌تواند به چند شکل یا ترکیبی از اشکال زیر تحقق بیابد، (۱) کودتای نظامی (۲) دخالت در راستای استحاله‌ی یک رژیم (۳) موج سواری نیروی‌های طرفدار غرب در روند سرنگونی رژیم توسط مردم و (۴) جنگ (چه مستقیم و چه نیابتی) (۵) ترور و تولید کائوس!

همواره باید به عنوان یک اصل توجه کرد: بر خلاف دریافت سطحی در میان نیروهای رادیکال (بویژه نمایندگان مارکسیسم روسی) گستردگی منابع قدرت در انتخاب راهکار(ها) تعیین کننده است. از آنجا که منابع غرب را می‌توان «نامتناهی مجازی» قلمداد کرد، باید شرایط اجازهی پیشبرد این یا آن شکل تحقق استراتژی را بدهند. غرب با توجه اصل مذکور تاکنون هر چند شکل را با شدت و ضعف متفاوت اما با هم در جهان دنبال می‌کند!

***

در حالیکه در ایران امکان سازماندهی کودتا بسیار ناچیز و نزدیک به صفر است، و جنگ در این لحظه نه میسر است و نه مطلوب، شرایط آمریکا را مجبور را به اتخاذ سیاست‌هایی در قبال ایران کرده است که بیشتر در چارچوب اشکال دیگر تحقق استراتژی مذکور می‌گنجند.

نیاز به توضیح نیست که هر سه فرد تاجزاده/خاتمی/موسوی، میل به پذیرش هژمونی غرب را با اشاره به خواست «تغییر سیاست خارجی» در گفتارهای خود به طور «سربسته» ابراز داشته‌اند.

اینکه چرا رسانه‌های غربی در مقابل بیانیه موسوی واکنش مثبت نشان داده‌اند، حائز اهمیت است. در واقع موسوی که در سال ۸۸ نشان داد می‌تواند رهبری یک «انقلاب» رنگی را بر عهده بگیرد، هنوز در چارچوب انتخاب‌های غرب مطرح است! با اینکه با قطعیت می‌توان گفت احیای رژیم نئوکولونیال پهلوی انتخاب اول غرب است و چنین رژیمی همچون سلف خود منافع غرب را بر منافع ملی در ایران ترجیح خواهد داد، با این همه رهبر و کل سران سبزه‌ای اسلامیت در مقابل ضد انقلاب سلطنت‌طلب از یک نظر برای غرب اهمیت بیشتری دارند، این‌ها علاوه بر موج‌سواری قادرند، بر خلاف راست افراطی در خارج در استحالهی درونی رژیم در داخل شرکت داشته باشند و آن را به جلو سوق بدهند و یکی از پایه‌های اختلاف در درون رژیم را تشکیل می‌دهند. با این همه سؤال این است: چرا به جای این جریان ضد انقلاب سلطنت‌طلب به کنفرانس مونیخ دعوت شد؟

دعوت از اپوزیسیون ضد انقلاب به این کنفرانس چندین اثر متفاوت داشته و آن را حداقل از سه جهت باید مورد بررسی قرار داد: (۱) اثر این دعوت بر رابطه‌ی غرب با دولت ایران (بویژه در چارچوب برجام) (۲) استراتژی «تعویض رژیم» و (۳) دخالت در روابط قدرت بین نیروهای مختلف اپوزیسیون.

رژیم در پی انتخابات اخیر سیاست «چرخش به شرق» را اتخاذ کرده است. اتخاذ این سیاست منجمله تحت فشار غرب و استراتژی «تعویض رژیم» و در آن بویژه بواسطه‌ی تحریم‌ها صورت گرفته است. برجام، اگرچه موضوع ظاهری و اصلی‌اش کنترل گسترش «سلاح‌های اتمی» و ممانعت از «تولید بمب اتمی» در ایران است، اما در واقع برمی‌گردد به تحدید نقش و دخالت‌های ایران در سیستم بین‌المللی و بویژه در آسیای غربی. صرف‌نظر از سخنوری‌های اولیه در اوائل انقلاب می‌توان دخالت‌های ایران در منطقه را در چارچوب استراتژی («جنگ» نامتقارن) و دفاع رژیم از خود تحلیل کرد. مذاکرات برجام بدل به ابزاری شده‌اند برای پیشبرد استراتژی «تعویض رژیم» و در این راستا به خصوص شروط پمپئو را می‌بایست حداکثر خواست‌های غرب در راستای تضعیف سیستم دفاعی رژیم ایران نگریست و مقدمه‌ی «تعویض رژیم» خشن تلقی کرد! خواست اصلی ایران در این مذاکرات نیز در واقع گرفتن «تضمینی» از غرب دال بر عدم دنبال کردن استراتژی «تعویض رژیم» است. حتما باید توجه کرد که مذاکرات برجام با در نظر گرفتن رابطه‌ی نامتقارن قدرت برای دو طرف اهمیت نامساوی دارد و فاکتور زمان به نفع غرب عمل می‌کند. با توجه به فاکتور زمان این میدان یک میدان «جنگ» فرسایشی برای غرب را تشکیل می‌دهد (همانند جنگ اوکراین از منظر غرب)!

تا پیش از شروع اعتراضات، علیرغم اینکه برای غرب (بویژه اروپائی‌ها) و آمریکای بایدن چشمانداز شکلگیری برجام ۲ و رفع تحریم‌ها باز و محتمل بود، با این همه به دلائل عدیده که در اینجا به آنان نمی‌توان پرداخت، توافق صورت نگرفت. حتی پس از جنگ اوکراین با توجه به تنگناهای بازار انرژی با اینکه رژیم بایدن تمایل داشت که به یک توافق با رژیم برسد، این امر به انجام نرسید. برجام با شروع جنبش «زن، زندگی، آزادی» و باز شدن چشمانداز سرنگونی و خواست و تمایل واقعی غرب به «تعویض رژیم» به بعد موکول شد. حتی می‌توان گفت: در طی اعتراضات «برجام مرده است» به مقام یک شعار در غرب ارتقاء یافت.

در غرب ابعاد واقعی جنبش اعتراضی بزرگ‌تر از آنچه بود در «تمام» رسانه‌های غربی دولتی و اصلی منعکس شد. با چشمانداز «تعویض رژیم» رهبر و چهره‌سازی (که یکی از لحظات تعریف شده در استراتژی «تعویض رژیم» است)، تسریع و به شدت دنبال شد و حتی از فرط تعجیل شکل مسخره‌ای به خود گرفت (به ملاقات‌های رهبران غرب با چهره‌های بی‌چهره‌ی ضد انقلاب، منجمله دعوت اسماعیلیون به داوس، و

گزارش‌های تبلیغاتی رسانه‌های غربی در مورد برخی از این عناصر توجه شود.)

در پرتو این جنبش دوباره تمام ماشین‌های اجرائی استراتژی «تعویض رژیم» غرب با تمام قوا شروع به کار کرد! اما رژیم با سرکوب بیرحمانه و حساب شده به ویژه در کردستان توانسته است تا این لحظه وضع را کنترل بکند و امید همه جریان‌ها، اعم از انقلابی و غربی-ضدانقلابی را نقش بر آب کند که سرنگونی بلاواسطه را □□□□ انتظار داشتند.

با توجه به ضعف مفرط رژیم در روند اعتراضات، غرب فرصت طلایی تحمیل یک توافقنامه را که پتانسیل پذیرش آن از طرف رژیم موجود بود، بر مبنای محاسباتی از دست داد که ناشی از دیدن امکان سرنگونی رژیم در افق و به فرجام رسیدن استراتژی «تعویض رژیم» بود.

دعوت برگزار کنندگان کنفرانس مونیخ از اپوزیسیون ضد انقلابی و غیبت نمایندگان دولت در واقع یک اهرم فشار برای جدی گرفتن تهدید غرب و تحمیل شرایط غرب به دولت ایران است. با این همه امکان بازتولید وضعیت و فرصت طلایی از دست رفته در مذاکرات برجام برای تحمیل برجام ۲ نزدیک به صفر است.

بر خلاف دریافته‌های عامیانه، دعوت از ضد انقلاب مغلوب پس از نشست در «دانشگاه جرج تاون» پذیرش غیر رسمی ضد انقلاب به عنوان نماینده ایران معنا می‌دهد. این حرکت نه فقط در برابر دولت بلکه برای بخش‌های اپوزیسیون بویژه جریان‌های راست نیز اهمیت دارد. با این سیاست احتمالاً غرب می‌خواهد به جریانات دیگر اپوزیسیون انتخاب اول خود را تحمیل کند. جریان دست راستی جمهوری خواهان نیز باید همچون رژیم این دعوت را جدی تلقی بکند و احتمالاً خواهد کرد. جدی تلقی کردن این دعوت به معنای آن است که حمایت غرب از آنان در آتیه می‌تواند مشروط به پذیرش رهبری ارتجاع نئوکولونیال تعبیر شود و به این اعتبار تلاش برای فشرده شدن و وحدت روزافزون ضد انقلاب صورت بپذیرد. مانع این امر سبزه‌ها و اصلاح‌طلبان اسلام‌گرا و در حاشیه مجاهدین هستند که بر خلاف جمهوری خواهان راست و حتی لائیک امکان تبدیلشان به مشروطه‌چی بسیار ناچیز و در برخی موارد غیر ممکن است.

در این راستا می‌توان گفت غرب که مسئله‌اش وحدت دو جریان ضد

انقلاب است، احتمالاً در این مورد با شکست مواجه می‌شود و باید در استراتژی و انتخاب اول خود علیرغم تمایل شدید به احیاء حکومت نئوکلونیاال پهلوی در مورد جریان سبز (و جمهوری خواهان راست) تجدید نظر کند و به «وابستگی هژمونیال» این نیروها به خود در این مرحله اکتفا نکند. طبعاً باید منتظر بود و روند انکشاف جنبش را در آتیه از نزدیک دنبال کرد که برای همه نیروهای درگیر اعم از راست و چپ تعیین کننده است.

تداوم اشتباه غرب در این مورد زمان لازم را برای اپوزیسیون انقلابی فراهم می‌آورد تا بدیل خود را ارائه بکنند. در این روند نیروهای انقلابی یک وظیفه‌ی حیاتی بلاواسطه در مقابل دارند: وحدت! بدون وحدت، هیچ یک از جریان‌ات موجود نقش قابل تاملی در سطح ملی نخواهند داشت. موانع وحدت بسیارند، اما بر همه منجمله □□□□ □□□□ آن در روند تولید وفاق بر سر یک تاکتیک/نقشه برای انقلاب آتی می‌توان فائق آمد. «شورا» در این راستا نه فقط راه حل خروج برای کل جامعه ایران از این وضعیت است، بلکه این دریافت در عین حال راه حل معضل وحدت و حل بحران هژمونی در جبهه‌ی انقلاب نیز هست.

**درخواست بازرسی و بررسی فوری
به حمله‌های شیمیایی به
مدرسه‌های کشور**

نامه به آنتونیو گوترش دبیر کل سازمان ملل متحد

عالیجناب آنتونیو گوترش دبیر کل سازمان ملل متحد

موضوع: درخواست بازرسی و بررسی فوری به حمله‌های شیمیایی به مدرسه‌های کشور و وضعیت مصدومین این حملات

رژیم ایران همواره پاسخ هرگونه دادخواست و اعتراض مردم ایران را با گلوله، زندان، شکنجه و اعدام داده است. شش ماه پیش، پس از کشته شدن دختر جوانی به دست ماموران حکومتی به اتهام "بدحجابی" و انبوه خواسته‌های برآورده نشده‌ی مردم، سبب شروع جنبش بزرگی در بیش از صد شهر ایران شد که حضور زنان، دختران جوان و خصوصا دختران دبیرستانی در آن چشمگیر بود.

قتل بیش از ۵۵۰ شهروند ایرانی در تظاهرات مسالمت‌آمیز، که بعضی از آنان کودک بودند، به آتش خشم مردم دامن زد و اعتراضات مردمی به تمام ایران سرایت کرد.

جنایت و سرکوب مردم توسط رژیم ایران با دستگیری بیش از ۸۰ هزار تن از مردم معترض و اعدام بیش از ۲۰ نفر و تجاوز جنسی به زندانیان زن، که شواهد آن موجود است، همچنین با شلیک ساچمه به معترضین و نابینا کردن ده‌ها تن، کماکان ادامه دارد.

جنایت باورنکردنی که هم اکنون در سرتاسر کشور در حال وقوع است، پخش گازهای سمی و شیمیایی در مدرسه‌های دخترانه است.

طبق گزارش کمیته حقیقتیاب، حداقل ۲۳۰ مدرسه در ۲۵ استان کشور مورد حملات گاز سمی قرار گرفته‌اند. بر اساس گزارش کمیته فوق، تا ۱۴ اسفند بیش از ۵۰۰۰ دانش آموز دختر و پسر مسموم شده اند، که اکثریت قابل توجه آنان دختران هستند.

مسئولان کشوری، پلیس، سپاه پاسداران و دیگر نیروهای امنیتی ایران، تاکنون هیچگونه پاسخی به این جنایت ضد بشری نداده‌اند. حتی با خانواده های داغدار و مصدوم این جنایت بشدت نیز برخورد کرده اند.

رهبران رژیم حاکم بر ایران که ادعا می‌کنند نقشی در این جنایت ندارند، بی‌کفایتی در پیدا کردن عاملین و جلوگیری از تکرار وقوع این جنایتهای وحشتناک را اثبات کرده‌اند!

به باور ما، پخش گاز سمی و شیمیایی در مدارس دخترانه، که بصورت سیستماتیک انجام شده است، یکی از پروژہ های سرکوب و به انحراف کشیدن ذهن مردم از مشکلات اقتصادی و بحران‌های سیاسی و اجتماعی در کشور است.

از سوی دیگر، روند سرکوبها و باورهای واپسگرایانه رهبران سیاسی و مسئولان کشوری و امنیتی در بوجود آوردن آپارتاید جنسیتی در ایران و بازداشتن دختران از تحصیل، یکی دیگر از انگیزه‌های سرکوبگران بوسیله‌ی گاز سمی و شیمیایی در مدارس دخترانه می‌باشد.

ما امضا کنندگان این تقاضا نامه، خواستار رسیدگی فوری و بدون درنگ سازمانها و نهادهای بین المللی، که وظیفه رسیدگی و نگاهبانی از جان بیگناهان و به اجرا درآوردن قوانین بین المللی و انسانی است، تقاضا مندیم از مدارسی که مورد حمله شیمیایی واقع شده‌اند و همچنین آسیب دیدگان این حملات بازدید و مراقبت به عمل آورند.

هیچ انسان و نهاد انسانی و عدالت خواه نمی‌تواند نسبت به این جنایات خاموش بماند. چه جنایتی علیه بشریت در ایران باید رخ دهد تا جهانیان متقاعد شوند رژیم حاکم بر ایران، مرتکب جنایت علیه بشریت شده است؟ این رژیم، با هر استنادردی یک نظام کودک کش، تروریست و ناقض حقوق بشر است. نمی‌توان در برابر جنایتهایش خاموش ماند.

صدای مردم دادخواه ایران باشید که دیگر تاب و توان این همه ستم و جنایت را ندارند. از شما تقاضا داریم درخصوص این جنایاتها بی‌تفاوت نمانید و هیئت کارشناسی به ایران بفرستید تا پرده از این جنایات مخوف بردارد.

با سپاس امضاء کنندگان:

اسامی امضا:

- محمد نوری زاد (زندانی سیاسی)
- عباس واحدیان شاهرودی (زندانی سیاسی)
- شیرین عبادی (برنده جایزه صلح نوبل)
- هادی خرسندی (شاعر سیاسی)
- اکبر کریمیان (تحلیلگر سیاسی)
- علی جوانمردی (روزنامه نگار)
- محمد مهدوی فر (زندانی سیاسی سابق)
- وحید بدیعی (روزنامه نگار)
- پوران ناظمی (زندانی سیاسی سابق)
- بهرام آبتین (فعال سیاسی)
- دکتر کمال جعفری (زندانی سیاسی)
- ابراهیم احراری (مجری شبکه کلمه)
- حسن شریعتمداری (تحلیلگر سیاسی)
- مسعود نقره کار (نویسنده، پزشک)
- محمدرضا عالی پیام (شاعر، فیلمساز، منتقد)
- جهانگیر لقایی (تحلیلگر سیاسی)
- سید هاشم خواستار (زندانی سیاسی)
- هاشم امینی (زندانی سیاسی)
- گوهر عشقی (مادر دادخواه)
- بابک یزدی (مدیر اجرایی کانون خاوران)
- سام منتظری (فعال سیاسی)
- قاسم شعله سعدی (زندانی سیاسی سابق)
- وحید بهشتی (مدیر رسانه در تیوی)
- حسن اعتمادی (روزنامه نگار)
- زرتشت احمدی راغب (زندانی سیاسی سابق)
- اسدالله فخمی (فعال مدنی)
- شکرالله مسیح پور (فعال سیاسی)
- نرگس منصوری (زندانی سیاسی سابق)

- صدیقه مالکی فرد (فعال سیاسی)
- مهدی ترابیان (فعال سیاسی)
- میترا بابک (فعال سیاسی)
- رضا ملک (زندانی سیاسی سابق)
- مهشید ناظمی (فعال سیاسی)
- بهنام ابراهیم زاده (فعال حقوق کودکان)
- مجید نیکنام (مدیر بنیاد ستار بهشتی)
- منوچهر محمدی (فعال حقوق بشر)
- داریوش عمران زاده (فعال محیط زیست)
- افشین پیروی (فعال حقوق بشر)
- نادر فلاح (فعال حقوق بشر)
- نازک توکلی (فعال حقوق بشر)
- محمد نیکبخت (زندانی سیاسی سابق)
- با بختیاری (خانواده دادخواه)
- مهرداد بختیاری (خانواده دادخواه)
- مهدیه گلو (فعال حقوق زنان)
- کاوه مرتضوی (فعال سیاسی)
- احمد عالی نژاد (فعال سیاسی)
- کامبیز نوروز زاده (زندانی سیاسی سابق)
- محمد مقیمی (حقوقدان)
- پویا جگروند (زندانی سیاسی سابق)
- شهلا جهان بین (فعال سیاسی)
- سید جلال مدبر (فعال سیاسی)
- ایمان زارع - زاگرس (مستند ساز)
- غلامرضا غلامی کندازی (عضو انجمن صنفی معلمان شیراز)
- شعله زمینی (فعال سیاسی)
- حسن نایب هاشم (مدافع حقوق بشر)
- غلامرضا محمدی (فعال سیاسی)
- فرهاد تالشی (شورای همگرایی جنبش‌های ایرانیان)
- ناهید دلنواز (کنشگر سیاسی)
- سجاد مشهدی عسگری همت آبادی (فعال سیاسی)
- ایرج توبه‌ای نجف آبادی (فعال صنفی معلمان)
- رحمان رویدل (زندانی سیاسی سابق)
- جهانگیر شادانلو (فعال سیاسی)
- مصطفی دهباشی (زندانی سیاسی سابق)
- حمید بی‌آزار (زندانی سیاسی سابق)

- شهلا انتصاری (زندانی سیاسی سابق)
- دیانا بیگلری فرد (فعال سیاسی)
- صادق رجبیان (زندانی سیاسی سابق)
- سیمین صبری (فعال حوزه زنان)
- افشین افشین جم (فعال حقوق بشر)
- اکبر قلی زاده (زندانی سیاسی سابق)
- ارژنگ برهان (فعال سیاسی)
- مجید آژنگ (فعال سیاسی)
- فرامرز بهار (فعال سیاسی)
- داود احمدلو (فعال سیاسی)
- هوشنگ کردستانی (تحلیلگر سیاسی)
- فرشید یاسایی (فعال سیاسی)
- محسن ترکمن (زندانی سیاسی سابق)
- سعید رنجبر (فعال سیاسی)
- عیسی ابراهیم زاده (فعال کارگری)
- اصغر سلیمی (تحلیلگر سیاسی)
- مجید دهبان (فعال سیاسی)
- انور میرستاری (فعال سیاسی)
- حبیب بهره مند (فعال سیاسی)
- ملیحه حیاتی (فعال سیاسی)
- مجید رستم پور (فعال سیاسی)
- مهدی علی زاده (فعال کارگری)
- یوسف قادری (فعال کارگری)
- محمدرضا خسروی (جبهه دموکراتیک ایران)
- ریحانه اسماعیلی (فعال سیاسی)
- افشین امین (فعال مدنی)
- محمد ابراهیم کیانی (خبرنگار رسانه‌ای)
- سهیلا ستاری (فعال سیاسی و مدنی)
- محسن صادق پور (زندانی سیاسی سابق)
- مصطفی رمضانی (زندانی سیاسی سابق)
- محمد دانیالی (زندانی سیاسی سابق)
- مجید روشن نژاد (زندانی سیاسی سابق)
- مجتبی توکل (زندانی سیاسی سابق)
- حجت الله رافعی (زندانی سیاسی سابق)
- رضا سلما نزاده (دادخواه)
- کمال پرهام (حقوقدان)

- رفعت شهابی (فعال مدنی)
- روزبه اکرادی (فعال حقوق بشر)
- امید رستم پور (زندانی سیاسی سابق)
- هایده روش (تحلیلگر سیاسی)
- خلیل خلیلی پور دارستانی (حقوقدان و تحلیلگر سیاسی)
- کامران چاه تل (فعال سیاسی)
- کوروش فرزین (فعال سیاسی)
- گیتی پور فاضل (فعال سیاسی)
- پوران فکور (فعال سیاسی)
- آریا آرام نژاد (فعال اجتماعی)
- آبتین آیینه (شاعر و پژوهشگر)
- ژیلا مکوندی (فعال سیاسی)
- بهنام بیات (فعال سیاسی)
- محمد هادی مهرانی (فعال سیاسی)
- پرویز مختاری (فعال سیاسی)
- آرش آذرخش (فعال سیاسی)
- سیران محمد حسینی (فعال مدنی)
- سپیده پورآقایی (فعال سیاسی)
- کاوه شیرزاد (فعال سیاسی)
- رحیم بندووی (تحلیلگر سیاسی)
- فریبا قربانی (فعال سیاسی)
- فریندخت هادیخانلو (فعال سیاسی)
- فرشته سلطانی (فعال سیاسی)
- مسعود قربانی (فعال سیاسی)
- راحله نوروزی (فعال سیاسی)
- بهروز قربانی (فعال سیاسی)
- معصومه توفانپور (فعال حقوق کودکان)
- افسون دهقانی (فعال مدنی)
- فریبا اعرابی (کنشگر سیاسی)
- زیبا طوفانی (کنشگر سیاسی)
- احمد حسینی (کنشگر سیاسی)
- الهه امیدی (کنشگر سیاسی)
- فلور روحانی (کنشگر سیاسی)
- پریسا پوینده (فعال حقوق زنان)
- شهران طبری (تحلیلگر سیاسی)
- غلامرضا عسگری (فعال کارگری)

- اصغر کیانی (فعال سیاسی)
- فروغ روانخواه (فعال سیاسی)
- نرگس کرمانشاهی (فعال سیاسی)
- سیامک نادری (کنشگر سیاسی)
- آلن اکباتانی (تحلیلگر سیاسی)

همین نامه به نهادی زیر پست شد:

- سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد، یونسکو
- سازمان منع تسلیحات شیمیایی (OPCW)
- پارلمان اروپا
- جواد رحمان، گزارشگر ویژه سازمان ملل در امور حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران

ما خواستار استقرار جمهوری ایران هستیم

بیانیه‌ی جمعی از کنشگران جمهوری خواه

ایران

ما ایرانیان آزادیخواه و مستقل، دارای اندیشه های گوناگون، خواهان پایان بخشیدن به رژیم جمهوری اسلامی و مخالف هر گونه رژیم استبدادی می باشیم. در آخرین روزهای سال، بمناسبت بزرگداشت چهاردهم اسفند، یادآور دکتر محمد مصدق بزرگمرد نهضت ملی ایران و سالگرد ملی شدن صنعت نفت ایران (در ۲۹ اسفند ۱۳۲۹)، با ارج نهادن به جنبش ها و مبارزات آزادیخواهانه مردم ایران در ۱۵۰ سال گذشته تا به امروز، برای استقرار دموکراسی، تلاش و کوشش گسترده خود را برای به نتیجه رساندن جنبش دموکراسی خواهی لازم می دانیم. جنبش کنونی با شعار "زن، زندگی، آزادی" در تداوم تلاش های ملت ایران در انقلاب مشروطه، جنبش ملی کردن صنعت نفت و انقلاب ۵۷ است. بر ما است که در ادامه این تجربه و با شناسایی علل شکست ها و ضعف های آن، نهایت تلاش خود را انجام دهیم تا جنبش کنونی موفق شود. ما بعنوان بخشی از کنشگران سپهر سیاسی ایران، با قبول حق اختلاف و رای کلیه کنشگران، باور و عمل به اصول بنیادی زیر، که رمز موفقیت برای گشودن فصل جدیدی در تاریخ ایران است، را یادآوری می کنیم.

1. آزادی و حقوق برابر انسان ها. ما پایبندی خود را به اعلامیه جهانی حقوق بشر و کلیه پیمانهای جهانی وابسته به آن که در آنها رعایت:

- کرامت انسان که خدشه ناپذیر است

- حق حیات و مخالفت با حکم اعدام و هرگونه شکنجه

- آزادی عقیده و بیان و آزادی دین

- حق دسترسی به اطلاعات و آزادی رسانه ها و مطبوعات و آزادی گردش اطلاعات و حق دسترسی به اینترنت

- حق اتخاذ تصمیم و آزادی انتخاب نوع تصمیم

- آزادیهای مدنی: آزادی احزاب، سندیکاها، کانون ها، انجمن ها،

و...

- آزادی تظاهرات و اعتصابات،

- آزادی پوشش،

- رفع تبعیض جنسیتی و دیگر اشکال تبعیض و تأمین برابری حقوق افراد و زنان و مردان در همه زمینه ها و رعایت حقوق کودکان،

- عدم مداخله دولت در زندگی خصوصی و شخصی شهروندان،

- به رسمیت شناختن برابری حقوقی همه شهروندان بدون در نظر گرفتن تفاوت‌های تیره ای، جنسیتی، گرایش جنسی، اتنیکی و قومیتی، زبانی، مذهبی، ایدئولوژیک و شیوه های زندگی خصوصی

تصریح شده است، اعلام می نمایم.

2. **استقلال.** سرنوشت ایران توسط مردم ایران و نمایندگان منتخب آنان تعیین می شود و کلیه تدابیر اتخاذی و سیاستگذاریها بایستی تابع نظر مردم بوده و ناقض حقوق اساسی و حقوق فردی و شهروندی و ملی نباشند و هیچ فرد، حزب، سازمان و گروه سیاسی حق دخالت دادن قدرتهای خارجی در امور داخلی را ندارد. با اینکه از حمایت افکار بین المللی از حقوق بشر مردم ایران استقبال می کنیم اما هیچ دولت یا قدرت خارجی حق دخالت چه مستقیم و چه غیر مستقیم در حاکمیت مردم را ندارد. افراد و نیروهای آزادیخواه معتقد به استقلال ایران، بدیل دمکراتیک برای آبادی و آزادی و عدم وابستگی ایران آینده می باشند، و مخالف دست برداران و سرسپرده بیگانگان شدن و دخالت دادن قدرتهای خارجی برای تغییر رژیم هستند.

3. **دموکراسی.** ما خواهان دموکراسی، به این معنی که کلیه قوای کشوری و لشکری ناشی از اراده ملت (هر فرد، یک رای)، و اراده ملت تنها منبع مشروعیت است که از طریق تصمیم و انتخاب آزاد مردم اعمال می شود، هستیم. از شرایط اساسی تحقق حاکمیت ملت تدوین و تصویب یک قانون اساسی دموکراتیک است که در آن، حقوق و آزادی های همه مردم منظور و ضمانت های اجرایی آن مشخص شده باشند. ما از حقوق همه، با هر عقیده و مرامی و از جمله مخالفان سیاسی خود دفاع می کنیم و خواستار مشارکت ملت در همه امور می باشیم.

4. **جمهوریت.** ما خواهان اداره کشور تحت نظام جمهوری هستیم. در جمهوری مقامات کشور همگی مسئول و پاسخگو هستند و برای

مدتی محدود و معین از سوی مردم و یا نمایندگان آنها در روند یک انتخابات آزاد، منصفانه و شفاف انتخاب و یا گزیده می شوند. جمهوری به مفهوم رد هرگونه نظام موروثی است.

5. جدایی نهاد دین و هرگونه ایدئولوژی از دولت. ما خواستار جدایی نهاد دین از دولت [به مفهوم انتظام سه قوه؛ مقننه، قضائیه و مجریه] می باشیم. هیچ دین و مرام و عقیده ای در قانون اساسی رسمیت نمی یابد. هیچ کس به دلیل داشتن و یا نداشتن دین و یا مسلک یا اندیشه ای از امتیازی ویژه برخوردار یا محروم نمی گردد. ما با تاکید بر مخالفت خود با دین دولتی و دولت دینی، (و هر مرام) و با قبول حق نقد، مخالفت خود را با هر گونه نفرت پراکنی دینی و عقیدتی اعلام می کنیم.

6. عدالت. عدالت میزانی برای رشد و ثبات جامعه است. ما پیگیری سیاست هائی را ضروری می دانیم که عدالت به معنی کاهش شکاف بین قطب های فقر و ثروت، برخورداری اقشار هرچه وسیعتر مردم از فرصت ها و امکانات برابر، شغلی، مسکن، بهداشت، درمان، آموزش و پرورش و رفع تبعیض و کاستی های فردی در همه عرصه های اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی را که از شرایط استمرار یک دموکراسی پایدار است، در نظر داشته باشد. ما خواهان رشد مناطق محروم کشور و فراهم آوردن امکانات برای شرکت آنها در رشد ملی می باشیم .

7. ملت ایران مجموعه ای از گروه های جمعیتی با مذهب و زبان و گویش ها و فرهنگ های مختلفی است که در طول تاریخ با هم در ایجاد و غنای فرهنگ ملی، تمدن و تاریخ مشترک سهمیم بوده و هستند. از اینرو همانطور که دولت نمی تواند نماینده دین و یا عقیده ای خاص باشد، نهادهای دولتی نیز نباید در خدمت فرهنگ خاصی قرار گیرند. احترام به حقوق اتنیکی و قومی مختلف ایرانی، حمایت از تنوع فرهنگی، زبانی، واگذاری تصمیم گیری ها به نهادهای انتخابی محلی و استانی و تلاش برای رشد موزون مناطق مختلف کشور در یک ساختار غیر متمرکز از جمله خواسته های ماست و ضروری میدانیم که در دموکراسی آینده فراهم آوردن امکانات لازم برای رشد برابر هویت های فرهنگی گوناگون در برنامه کار مسئولین اجرائی

باشد. زبان فارسی زبان رسمی اداری در سراسر کشور است. ما معتقدیم که تدریس و فراگیری زبان های مختلف قومی - اتنیکی از مدارس ابتدائی تا مرحله دانشگاه حق ایرانیان است و رعایت آن را ضروری میدانیم.

8. یکپارچگی سرزمینی ایران و سیاست خارجی. ما خود را پایبند به حفظ تمامیت ارضی و یکپارچگی سرزمینی ایران و سیاست خارجی مستقلی که بر اساس حفظ حقوق ایران بر مبنای عدم سلطه گری و سلطه پذیری، دفاع از صلح، حسن همجواری، رعایت و گسترش روابط مسالمت آمیز با سایر کشورها و بویژه کشورهای همسایه باشد، می دانیم. ما خواهان تنش زدایی در سیاست خارجی هستیم و استفاده از قوای نظامی برای حل مسائل سیاسی داخلی و خارجی را مردود می دانیم.

9. حفظ زیستگاه. ما حفظ زیستگاه که نسلهای حاضر و آینده باید در آن حیات رو به رشدی داشته باشند را وظیفه خود دانسته و خود را متعهد به رعایت ضوابط، اصول و استانداردها و الگوهای رفتاری مربوط به حمایت از محیط زیست و عمران طبیعت میدانیم و بر این باوریم که میراثهای طبیعی ایران و جهان را باید از آسیبهای مختلف محفوظ داشت.

10. پاسداری از میراث تاریخی و فرهنگی. میراث تاریخی و فرهنگی که ثمره تلاش ها و خلاقیت های مشترک مردمان ساکن در سرزمین ایران است، باید از هر گونه تعرض و تخریب و تحریف مصون بماند. پاسداری و مراقبت نسل امروز از میراث تاریخی و فرهنگی ایران، مسئولیت و وظیفه ای بزرگ نسبت به گذشتگان و نیز نسلهای آینده است.

ما امضا کنندگان این متن وظیفه انسانی، ملی و میهنی خود می دانیم که ده اصل بالا را رعایت کرده و تمامی تلاش خود را برای به اجرا درآوردن آنها بکار گیریم. ما نظام جمهوری اسلامی را رد کرده، برای آن هیچگونه مشروعیتی قائل نبوده و خواهان استقرار جمهوری ایران از طریق مجلس موسسانی که در دوران گذار در شفافیت و آزادی کامل از سوی مردم انتخاب خواهد شد می باشیم. ما هرگونه تغییر رژیم را تنها با تصمیم ملت ایران و با مراجعه به آراء مردم مطلوب می دانیم. ما پرهیز از خشونت، در سطح جامعه و

همچنین در رویارویی با نظام جمهوری اسلامی را لازم دانسته و معتقد به مبارزه سیاسی خشونت زدا به عنوان روش مبارزاتی هستیم.

با ارج نهادن به جنبش ملت ایران و برای همبستگی ملی و استقرار دموکراسی و جمهوری در ایران.

برای تماس: mozejomhourikhahi@gmail.com

علاقمندان برای امضا می توانند به سایت زیر مراجعه کنند:

<https://www.jomhouriiiran.org>

تاکنون افراد [به ترتیب الفبا] زیر این متن را امضا کرده اند:

شغل/فعالیت	نام	نام خانوادگی	کشور
1 سیاسی	جمال	احمد نژاد	فعال مالتا
2 تاریخ معاصر ایران	حمید	احمدی	پژوهشگر آلمان
3 حقوق بشری	داریوش	احمدی	کنشگر سیاسی و آلمان
4 بشر	نوید	احمدی	فعال حقوق آلمان
5 شناسی	فرشته	احمدی	پرفسور جامعه سوئد
6 بشر	منا	احمدی پور	فعال حقوق آلمان
7	آرش	اختریان	فعال

ایران		اقتصادی و مدنی	
فعال	اسدپور	سهیل	8 مدنی
فعال	اسدی نیا	عادل	9 سیاسی
فعال حقوق	اشجعی	سینا	10 بشر
فعال	اشکان نژاد	بتول	11 بازنشسته
فعال	اعظمی	پریسا	12 سیاسی
فعال مدنی	افتخار	مریم	13 و حقوق بشری
فعال	افتخاری	مسعود	14 سیاسی
فعال در حوزه	افشارزاده	مهدی	15 حقوق بشر
فعال	اقتداری	گودرز	16 سیاسی
فعال	اکبر موسوی	علی	17 سیاسی
فعال	اکبری	اسد	18 فعال اجتماعی
فعال	اکبری	حمید	19 جمهوریخواه
فعال	اکرمی	رضا	20 سیاسی

فعال	الهامی	م .	21
ایران			سیاسی
فعال	امامی	بهرام	22
سوئد			سیاسی
	امیر محمدی	نسرین	23
			پرستار اتریش
فعال سیاسی	امیرانتظام ایران	الهه	24
			و عضو شورای رهبری- اجرائی جبهه ملی
فعال	انتظام	نادر	25
آمریکا			ملی- مذهبی
کنشگر	انزلی	شاهین	26
اتریش			سیاسی
کنشگر سیاسی	انصاری	فرید	27
انگلستان			و مدافع حقوق افراد دارای معلولیت
کنشگر	انصاری	وهاب	28
آلمان			سیاسی
فعال	انواری	مرتضی	29
آمریکا			سیاسی
فعال	اهری	مریم	30
آمریکا			سیاسی
فعال	ایدر	مهین	31
آلمان			حقوق بشر
روزنامه انگلستان	ایزدی	علی	32
			نگار و تحلیلگر سیاسی - مرکز عباس امیرانتظام
تاریخدان و	آبراهامیان آمریکا	یرواند	33
			استاد دانشگاه
	آزاد	سالار	34

فعال	آلمان	آزادی	حمید	35	سیاسی
	ایران	آسیم	ایاز	36	کنشگر مدنی
فعال	ایران	آصفی	حمید	37	سیاسی
فعال حقوق	آلمان	آقابیگی	مینا	38	انسان
فعال	دانمارک	آقایی	شیروان	39	سیاسی
		آل شفیعی فومنی	سید یعقوب	40	
فعال مدنی ایران					
مترجم زبان	ایران	آموزگار	سید نادر	41	انگلیسی
فعال	ایران	بابایان	بهنام	42	دانشجویی
فعال حقوق	آلمان	بازداران	مجید	43	بشر
مبارز	آمریکا	بدیعی	رضا	44	آزادخواه
فعال	آلمان	بلدی	یدالله	45	سیاسی
فعال	سوئیس	بنی صدر	زهرا	46	مدنی
فعال		بنی صدر	علی	47	

سیاسی		فرانسه	
48	فیروزه	بنی صدر	استاد دانشگاه
	- پزشکی و فعال سیاسی فرانسه		
49	شاپور	بهرامی	مدیریت
	- صنعتی- کنشگر سیاسی و فعال حقوق بشر آمریکا		
50	حبیب	بهره من	فعال
			هلند
سیاسی			
51	علی رضا	بهروان	فعال
			ایتالیا
سیاسی			
52	علی	بهزاد نیا	پزشک -
		آمریکا	
			دمکراسی خواه
53	حدیث	بیرا نود	فعال حقوق
		نروژ	
			بشر
54	بهروز	بیات	کارشناس
			هسته ای و کنشگر سیاسی
			اتریش
55	بهنام	بیات	فعال
		ایران	
			سیاسی ملی
56	علیرضا	بیشه	
			ایران
57	نکیسا	پارسا	
			نویسنده
			ایران
58	کوروش	پارسا	فعال
			آمریکا
			سیاسی
59	فرامرز	پاکزاد	فعال حقوق
		آمریکا	
			بشر
60	میترا	پاکزاد	

		زبان دکترای انگلیسی	
نروژ			
فعال حقوق	پرویزی	مازیار	61
	اندونزی		بشر
فعال	پور عبدالله	سعید	62
	آمریکا		سیاسی
	پورمحمدی	افسانه	63
			آزاد یخواه
			ایران
فعال حقوق	پیرداده بیرانوند	ایمان	64
			بشر نروژ
جراح	پیرا	عطا	65
	انگلستان		ارتوپدی
فعال	توانا (دریادل)	حسن	66
	ایران		سیاسی
فعال	جاهدی	یوسف	67
	سوئد		سیاسی
	جزایری	مجتبایا	68
			ایران
فعال	جزنی	میهن	69
	فرانسه		سیاسی
کنشگر	جعفری	حسن	70
	آلمان		سیاسی
فعال	جعفری	محمود	71
	هلند		سیاسی
فعال	جعفری ماربینی	حسنیه	72
	پزشک و فعال		حقوق پناهجویان
		انگلستان	
فعال سیاسی	جعفری ماربینی	عقیله	73

انگلستان

مشاور	جعفری ماربینی انگلستان	غزاله	74
			تجاری
نویسنده و	جعفری ماربینی انگلستان	محمد	75
			محقق تاریخ معاصر
فعال	جمالی	امیر	76
	سوئیس		سیاسی
مدیر رادیو عصر	جوادزاده سوئڈ	حسین	77
			جدید
فعال	چمن آرا	هرمز	78
	آمریکا		سیاسی
فعال حقوق	حبیبی	مریم	79
	آلمان		بشر
فعال حقوق	حجت	علی	80
	آمریکا		بشر
پژوهشگر	حسن زاده مهرآبادی	محمد	81
			و فعال حقوق بشر آلمان
فعال	حسین زاده	جعفر	82
	بلژیک		سیاسی
فعال	حسینی	هدایت	83
	آلمان		سیاسی
حسینی- بنی		عذرا	84
			صدر
			فرا نسه
حسینی نسب		آسو	85
			ایران
پژوهشگر و فعال	حق با علی	زهره	86

	آلمان	حقوق بشر	
فعال و مدافع	حمزه زاده آلمان	حسن	87 حقوق بشر
کنشگر	حمیدیان سوئد	نقی	88 سیاسی
فعال حقوق	حیدری آمریکا	شهین	89 بشر
کارگر -	خبازی انگلستان	رحیم	90 فعال سیاسی
فعال	خلف	اسفندیار	91 سیاسی
فرانسه	دادوند	سایما	92 مهندس آمریکا
فعال حقوق	دژم سوئد	ستاره	93 بشری
جامعه شناسی	دلخواسته انگلستان	محمود	94 سیاسی
فعال	دهقان آلمان	ندا	95 سیاسی و حقوق زنان و کوییر
فعال	دوستدار آلمان	اکبر	96 سیاسی
عضو جبهه	دولتی ایران	هوتن	97 ملی ایران
معلم	دیوان بیگی زند آمریکا	مهران	98
فعال	ذریعت خواه سوئد	منصور	99 سیاسی

کنشگر	رستا آلمان	بهرام	100 مدنی و سیاسی
	رادمنش	الناز	101 پزشک آلمان
فعال کانادا	رجبلو	محمود	102 سیاسی
زندانی سیاسی	رحمانی فنلاند	مهران	103 سابق
فعال سیاسی و	رحیم پور ایران	جواد	104 تحلیلگر اقتصادی
فعال ایران	رستمی	یونس	105 سیاسی
نویسنده انگلستان	رشیدی	جهان بخش	106
مهندس - زندانی	رضا پسند	عباس هلند	107 سیاسی سابق
فعال حقوق	رضاوندی آلمان	شبّتم	108 انسان
	رضایی	حسن	109 حقوقدان آلمان
فعال آلمان	رضایی	حسین	110 سیاسی
فعال ایران	رضائی	آصف	111 مدنی
فعال فرانسه	رفیع	حمید	112 سیاسی

پشتیبان حقوق	رفیع زاده آمریکا	احمد	113 بشر
فعال سیاسی	رمیاد ایران	محمد	114 مذهبی
پژوهشگر ملی و	رناسی فرانسه	احمد	115 فعال سیاسی
دیپلمات پیشین	رنجبر آمریکا	درویش	116 ایران
فعال حقوق	رهاپی آلمان	زهرا	117 بشر
مدیر آمریکا	رهنما	فارا	118 برنامه
	روحانی	الهه	119 ایران
فعال آمریکا	روحانی	عباس	120 سیاسی
فعال کانادا	روزبهان	رزا	121 سیاسی
دندانپزشک -	زاهدی آمریکا	مرضیه	122 کنشگر مدنی
فعال آلمان	زربخش	مجید	123 سیاسی
فعال سوئد	زرگریان	اسماعیل	124 سیاسی
فعال ایران	زعیم	کوروش	125 سیاسی
	زمانی	هادی	126

اقتصاددان
انگلستان

برنامه	زمانی آمریکا	سارا نویس کامپیوتر و مترجم	127
کارگر - فعال	زمانی راد انگلستان	عبدالله	128 سیاسی
مدافع حقوق	زمینی اتریش	شعله	129 زنان
فعال	ساعدی آلمان	علی	130 سیاسی
فعال حقوق	ساکی نروژ	علی	131 بشر
	سرکشکیان	اسدالله	132

ایران

کنشگر	سلیمانی سوئد	محمد	133 سیاسی
فعال حقوق	سلیمانی کانادا	ساسان	134 بشر
	سمندری سوئد	نگار	135 روانشناس
فعال حقوق	سوارکوب یونان	سونیا	136 بشر
تحلیل گر	سیادت انگلستان	مجید	137 و فعال سیاسی
فعال	شادانلو فرانسه	جهانگیر	138 سیاسی
مرکز صلح	شاگری	علی	139

	آلمان	کالیفرنیا	دانشگاه
فعال سیاسی	شب افروز آمریکا	مسعود	140 چپ
فعال حقوق	شجاعی هلند	منصوره	141 زنان
فعال	شریف زاده ایران	عزت	142 مدنی
عضو شورای مرکزی	شفیع زاده	محمد رضا ایران	143 جبهه ملی ایران
روانشناس	شفیعی آلمان	علی	144 اجتماعی و روان درمانگر
فعال	شفیعی فرانسه	حسین	145 سیاسی
فعال	شفیعی ها آلمان	صادق	146 سیاسی
فعال زنان و	شکرایبی کانادا	الاهه	147 حقوق بشر
فعال	شکوهیان ایران	تورج	148 سیاسی
مترجم و نویسنده	پژوهگر، نویسنده، مترجم و	شمسایی	149 محمد حسین کنشگر اجتماعی ایران
فعال در راه	شهابی ایران	عزیزاله	150 استقلال، آزادی
فعال سیاسی	شهرستانی ایران	ه.	151 رشت
نویسنده و	شوری ایران	محمد	152 روزنامه نگار

کنشگر	شیرازی	رضا	153
هلند			سیاسی
آهنگساز و رهبر	صابری	اشکان	154
	ایتالیا		ارکستر
فعال حقوق بشر	صابری	مهرداد	155
	کانادا		و محیط زیست
مهندس	صالح	فرید	156
آمریکا			برق
فعال در حوزه	صالحی	علی	157
	آلمان		حقوق انسان
کنشگر	صبا	منیژه	158
	آمریکا		تمام حقوق بشر
فعال حقوق	صدارت	علی	159
	آمریکا		بشر
فعال	صفرالهی	محسن	160
ترکیه			آتئیست
فعال	صفرزاده	اسماعیل	161
کانادا			سیاسی
فعال	صفری	جمال	162
آلمان			سیاسی
نویسنده و	صمد	علی	163
	بلژیک		کنشگر
نویسنده و	صمدزاده	مهرداد ف.	164
کانادا			تاریخدان
روان شناس -	طالبی	اشکبوس	165
	آمریکا		جمهوریخواه اتنیک (قشقایی)
فعال سیاسی	سید اسماعیل طبیبی		166
	آمریکا		

167	آبان	طهماسبی انگلستان	محقق تاریخ و	فعال حقوق بشر
168	شهره	عاصمی	بازیگر و	کارگردان تئاتر
169	بهرام	عباسی	کنشگر	سیاسی
170	جواد	عباسی تولی ترکیه	روزنامه نگار و	فعال حقوق بشر
171	مرتضی	عبداللهی	فعال	سیاسی
172	سیامک	علامه زاده بلژیک	فعال سیاسی جمهوری	خواه
173	کاظم	علمداری آمریکا	استاد جامعه	شناس
174	ابوذر	علوی	فعال ملی -	مذهبی
175	سیده سمیه	علوی	فعال ملی -	مذهبی
176	سیده لیلا	علوی	فعال ملی -	مذهبی
177	سیده مینا	علوی	فعال ملی -	مذهبی
178	رضا	علوی آمریکا	نویسنده و	تحلیل گر سیاسی
179	تقی	علیجانی	فعال	سیاسی
180	مناف	عماری	دانش آموخته	حقوق و کنشگر سیاسی

181	حمید	عمرانی	آلمان
			دندانپزشک
182	عباد	عموزاد ایران	فعال مدنی و تحلیلگر سیاسی
183	ارنست پویا	عنایتی ایتالیا	روزنامه نگار تحقیقی
184	حسین	غبرایی کانادا	نویسنده و مترجم
185	کاوه	غزلباش ترکیه	مدافع حقوق انسان
186	رضا	فانی یزدی آمریکا	فعال سیاسی
187	منصور	فرهنگ آمریکا	فعال سیاسی استاد دانشگاه و
188	ویدا	فرهودی آلمان	شاعر و مترجم
189	ایمان	فلاح استرالیا	پژوهش‌های حقوقی مرکز
190	فریبا	فلاحی	پزشک انگلستان
191	بهروز	فولادوند ترکیه	نویسنده هنرمند -
192	ناهد	قاجار سوئد	سیاسی و فعال حقوق کودک کنشگر
193	کامبیز	قائم مقام آمریکا	فعال سیاسی
194	سیاوش	قائنی	فعال

سیاسی			آلمان
195	ابوالقاسم	قدسی	کنشگر سیاسی
		بلژیک	
196	مجید	قدسی	فعال
سیاسی			فرانسه
197	یدی	قربانی	فعال سیاسی
جمهوریخواه		کانادا	
198	رضا	قریشی	استاد اقتصاد و
فعال سیاسی		آمریکا	
199	کیمیا	قزلباش	فعال حقوق
بشر		آلمان	
200	سرور	قلی پور	فعال حقوق
بشر		آلمان	
201	منوچهر	قنبری	فعال
سیاسی		آمریکا	
202	هوشنگ	قهرمانلو	فعال سیاسی
جمهوریخواه		کانادا	
203	علی اصغر	قوامی	
			ایران
204	فرشین	کاظمی نیا	بیولوژیست - فعال
سیاسی		فرانسه	
205	الهام	کبیری	
مهندس			
ارمنستان			
206	امیرحسین	کریمی	فعال حقوق
بشر		آلمان	
207	رضا	کریمی	کارگر و فعال

	سوئد		سیاسی
فعال مدنی و	کشاورز آلمان	احمد	208 حقوق بشری
کشوردوست	حسین		209 کلتی
	ایران	فعال ملی - مذهبی	
فعال آمریکا	کلانتیری	حسن	210 مدنی
	کمالی	نیما	211 پزشک آلمان
استاد پیشین	کنعانی آلمان	ناصر	212 دانشگاه
	کوهی	امیر	213 جمهوریخواه
سوئد	کیا آمریکا	روجا	214 کنشگر اجتماعی
فمنیست،	کیان آمریکا	کورش	215 بازنشسته فنون مهندسی
پژوهشگر	گلزار	جهانگیر	216 سیاسی
فعال آلمان	گلشن نروژ	منوچهر	217 سندیکا پی
کنشگر سیاسی -	لوت	لیدا	218 بازنشسته
معلم	هلند	کارچان	219

فعال آلمان	ماهباز	عفت	220 زنان
	ماهو تيها	حسين	221 فعال مدني كانادا
فعال حقوق	مباشري فر آلمان	نرگس	222 بشر
فعال	متين دفتری انگلستان	علی	223 سیاسی
محقق ایران		محمد حسن	224 معین
ملی گرا و جمهوری	محمدی ایران	محمد	225 خواه
نویسنده و	مختار آمریکا	تقی	226 روزنامه نگار
فعال سیاسی و حقوق	مختاری آلمان	پرویز	227 بشر
فعالی	مختاری آلمان	منوچهر	228 سیاسی
کنشگر	مرتضائیان کانادا	زرین	229 سیاسی
فعال سیاسی	مستجاب الدعوه بلژیک	بهروز	230
پژوهشگر	مست استاد دانشگاه و	محسن	231 حقوق بین الملل و صلح آلمان
متخصص اطفال و	مشعوف	احمد	232 فعال حقوق بشر کانادا
فعال ملی	مصداق	محسن	233

	ایران		گرا
فعال	مصطفوی	مهران	234
فرانسه			سیاسی
فعال حقوق	مصطفی نیا	مصطفی	235
	آلمان		بشر
	مظفرمقدم	سروش	236
			نویسنده ترکیه
فعال سیاسی و	مظفری	کوروش	237
	ایران		اجتماعی
فعال	معظمی	مهدی	238
سوسیال دموکرت،		سیاسی و حقوق بشر	آلمان
مهندس	مفتاح	پویا	239
	ایران	معدن با عقاید چپ ایران	
	مقبل	ارشاد	240
			ایران
فعال حقوق	مقیسه ای	سعید	241
	ایتالیا		بشر
کنشگر	ملکی اسکي	کیوان	242
	آلمان		سیاسی
از فعالان	ملک	پروین	243
	آمریکا		جنبش زنان
آموزگار	ملک نیا	زیبا	244
	دوبی		- فعال سیاسی
فعال	ملکی	حسام	245
	ایران		دانشجویی
فعال	ممبینی	امیر	246

سوئد			سیاسی
فعال	منتظر حقیقی	حسین	247
	آلمان		سیاسی
فعال	نقاش -	حیدر	248
	منصوری		سیاسی
	دا نمارک		
فعال حقوق	مهدیه	مرضیه	249
	آلمان		بشر
فعال	مهمنش	هما یون	250
	آلمان		سیاسی
فعال حقوق	پزشک مدافع حقوق	سپروس	251
		میرزایی	بشر
		اتریش	
	میوه چی	مجید	252
			ایران
کنشگر	میرمالک ثانی	خسرو	253
	سوئد		سیاسی
فعال	ناصری	کریم	254
	ترکیه		حقوق انسان
فعال حقوق	مدافع حقوق	حسن	255
		نایب هاشم	بشر
		اتریش	
پزشک مغز و	نظام رعایا	بهرام	256
	سوئد		اعصاب و تلاشگر راه آزادی و عدالت
فعال	پزشک -	نوشین	257
		نظری	سیاسی
		آمریکا	
نویسنده و	نعمت پور	فرخ	258
	نروژ		کنشگر سیاسی
	نقوی	محمد	259
			فیزیوتراپیست

			آلمان
فعال سیاسی	نکوروح فرانسه	مهرزاد	260 مدنی
فعال سوئد	نمازی	امیر	261 سیاسی
ملی گرا و	نوروزی ایران	فرهاد	262 جمهوری خواه
فعال حقوق	نوروزی آلمان	سیاوش	263 بشر
	نیکجو	داریوش	264 پزشک انگلستان
فعال حقوق	نیکونام نظامی آلمان	پریسا	265 بشر
فعال حقوق	نیکونام نظامی آلمان	سعید	266 بشر
فعال سوئد	نیلو	امیر	267 مدنی
کنشگر آلمان	هاشمی	تقی	268 سیاسی
فعال اتریش	هاشمی	احمد	269 سیاسی
استاد کانادا	همایونی	سعید	270 دانشگاه
کنشگر آمریکا	هنجانی	شکوفه	271 مدنی
کتا بفروشی استرالیا	هوشیار	ترانه	272 ایوان

273	نگار	واعظ آمریکا	فمنیست -	کنشگر مدنی
274	شیدان	وثیق	کنشگر فرانسه	سیاسی
275	احمد	وحدانی	کنشگر نروژ	سیاسی
276	ژاله	فعال سیاسی	وفا	آلمان
277	حنیف	یزدانی	فعال فرانسه	سیاسی
278	نازی	یزدی	فعال در آمریکا	حوزه انرژی
279	آبیلا	یوحنا مارو هلند	کشیش و	پژوهشگر
280	نیلوفر	یوسف نیا ایران	کنشگر فعال	حقوق رنگین کمانی ها
281	میر	یوسفی	فعال ایران	مدنی
282		جمعی از زنان مبارز کردستان ایران		
283		گروهی از تشکل ها و سازمان های مردم نهاد ایران		کردستان
284		انجمن توسعه فرهنگ زاکروس ایران		
285		گروهی از دانش اموختگان علوم اجتماعی کردستان ایران		
286		جمعی از اعضای تشکل های صنفی معلمان کردستان		

ایران

- 287 گروهی از اعضای انجمن مطالعات فرهنگی دانشگاه پیام نور کردستان ایران
- 288 جمعی از دانش آموختگان علوم اجتماعی دانشگاه ارومیه ایران
- 289 انجمن دانشجویان شمال خراسان ایران

رزمایش دریایی ایران، چین و روسیه در خلیج عمان

وزارت دفاع چین از رزمایش ایران، چین و روسیه در دریای عمان با عنوان "کمر بند امنیت دریایی ۲۰۲۳" خبر داد.

وزارت دفاع چین با انتشار اطلاعیه‌ای در روز چهارشنبه ۱۵ مارس از رزمایش مشترک این کشور

با ایران و روسیه در دریای عمان خبر داد.

در این اطلاعیه آمده است: «طبق پیمان‌نامه نظامی میان نیروهای مسلح سه کشور ایران، چین، روسیه و سایر کشورها، این رزمایش با عنوان "کمربند امنیت دریایی ۲۰۲۳" در خلیج دریای عمان از امروز ۱۵ تا ۱۹ مارس (۲۴ تا ۲۸ اسفند ماه جاری) برگزار خواهد شد.»

آخرین رزمایش دریایی ایران با مشارکت چین و روسیه در اوایل بهمن ماه سال گذشته در شمال اقیانوس هند با عنوان "رزمایش مرکب کمربند امنیت دریایی ۲۰۲۲" برگزار شد.

نخستین رزمایش دریایی مشترک سه کشور چهار سال پیش به مدت چهار روز در دریای عمان و اقیانوس هند برگزار شده بود.

وزارت دفاع چین بدون اشاره به جزئیات گفت که سایر کشورها نیز در این رزمایش شرکت دارند.

مسکو نیز روز چهارشنبه اعلام کرد که رزمایش‌های دریایی خود با چین و ایران در دریای عرب را با هدف تقویت روابط با پکن و تهران آغاز کرده است.

به گزارش خبرگزاری فرانسه، وزارت دفاع روسیه با انتشار بیانیه‌ای اعلام کرد که رزمایش سه‌جانبه موسوم به "کمربند امنیتی دریایی ۲۰۲۳" در مجاورت بندر چابهار ایران آغاز شده است.

گفته می‌شود، بخش دریایی این رزمایش روزهای پنجشنبه و جمعه برگزار می‌شود.

این وزارتخانه گفته است که روسیه با ناوچه آدمیرال گورشکوف و یک نفتکش اندازه متوسط در این رزمایش حضور خواهد یافت.

مقامات مسکو می‌گویند، در طول رزمایش دریایی، کشتی‌ها "مانورهای مشترک و شلیک توپخانه در روز و شب" انجام خواهند داد.

ایران، پاکستان، عمان و امارات متحده عربی همگی دارای خطوط ساحلی در امتداد بدنه آبی هستند که در دهانه استراتژیک خلیج فارس قرار دارند.

در بیانیه وزارت دفاع چین آمده است: «این رزمایش به تعمیق همکاری عملی میان نیروی دریایی کشورهای شرکت‌کننده کمک می‌کند... و انرژی مثبت را به صلح و ثبات منطقه تزریق می‌کند».

رزمایش‌های برنامه‌ریزی‌شده برای چهارشنبه تا یکشنبه در بحبوحه تشدید تنش‌ها میان ایالات متحده و چین بر سر طیفی از موضوعات، از جمله امتناع چین از انتقاد به مسکو به دلیل تهاجم این کشور به اوکراین و ادامه حمایت اقتصادی از روسیه برگزار می‌شود.

هفته گذشته، چین میزبان مذاکراتی میان ایران و رقیب اصلی خاورمیانه‌اش، عربستان سعودی بود که منجر به توافق روز جمعه بین آنها برای بازگرداندن کامل روابط دیپلماتیک پس از هفت سال تنش شد.

میزبانی چین از مذاکرات ایران و عربستان، این کشور را در نقش غیرعادی میانجی در مناقشات منطقه‌ای قرار داد؛ نقشی که به نظر می‌رسد پکن مایل است تحت عنوان "ابتکار امنیت جهانی" رئیس‌جمهور شی جین‌پینگ در آن سرمایه‌گذاری کند.

شوئه بینگ، فرستاده ویژه چین در امور شاخ آفریقا روز سه‌شنبه ۱۴ مارس (۲۳ اسفند) بر آمادگی چین برای همکاری با کشورهای منطقه برای کمک به توسعه صلح‌آمیز منطقه‌ای و ایجاد جامعه نزدیک‌تر چین و آفریقا با آینده‌ای مشترک برای اجرای این چشم‌انداز" تاکید کرد. خبرگزاری رسمی شین‌هوا این اظهارات را به نقل از وی در سفر به اتیوپی گزارش داد.

در این گزارش شوئه بینگ می‌افزاید، چین با "رقابت ژئوپلیتیکی توسط نیروهای خارجی مخالف است و هیچ تلاشی برای پر کردن به اصطلاح خلاء یا ایجاد بلوک‌های

انحصاری ندارد".

برگرفته از سایت دویچه وله به زبان فارسی

24 اسفندر 1401

روز جهانی زن را با شعار "زن زندگی آزادی" گرامی بداریم.

امسال همراه با زنان آزاده و برابری طلب ایران و جهان ۸ مارس، روز جهانی زن را در شرایطی برگزار می‌کنیم که بانگ رسای انقلاب "زن زندگی آزادی" از مرزهای ایران فراتر رفته و جهانگیر شده است.

چهل و چهار سال پیش، در روز ۸ مارس، چند هفته پس از روی کار آمدن حکومت زن ستیز اسلامی، زنان آزاده ایرانی، در خیابان‌های تهران شعار «ما انقلاب نکردیم تا به عقب برگردیم» را فریاد زدند. اما متأسفانه صدای آنان شنیده نشد و جامعه مردسالار به ندای زنان پاسخ نداد که خیانتی آشکار به حقوق زنان بود!

امروز نسل جدید زنان، پس از قتل مهسا ژینا امینی به بهانه «بد حجابی»، به پا خاسته اند و با شعار «زن زندگی آزادی» صدای دادخواهی، برابری و آزادی پوشش را در سرتاسر جهان طنین افکنده اند و این انقلاب بزرگی در تاریخ مبارزات زنان جهان است.

از دست آوردهای مبارزات خیابانی دختران ایران، همبستگی کشورهای گوناگون با جنبش برابری جویانه زنان ایران در سطح جهانی است. به عنوان یکی از نمونه ها می توان از اخراج نماینده جمهوری اسلامی از کمیسیون زنان سازمان ملل با رای اکثریت مطلق نمایندگان کشورها نام برد.

مردم شریف و آزادیخواه ایران!

حکومت اسلامی ایران برای سرکوب زنان و جوانان بپاخاسته از کشتار، کور کردن، تجاوز، دستگیری و شکنجه هزاران نفر دریغ نکرده است و این روزها با مسموم کردن صد ها دختران دانش آموز، صفحه دیگری از ماهیت زن ستیزی و ضد انسانی خود را به نمایش گذاشته است. این حکومت جنایتکار در واپسین دم حیات ننگین خویش در تلاشی مذبوحانه مانند همتایان داعشی و طالبانی است. رژیم قصد دارد با ایجاد فضای رعب و وحشت، دختران ایران را مرعوب کند تا از مبارزه علیه جانیان حاکم و از حضور در مدرسه و صحنه های اجتماعی و سیاسی دست بکشند! زهی خیال باطل!

ما نهادهای امضا کننده این بیانیه، در سالگرد روز جهانی زن، نام و یاد تمام زنانی را که در یک قرن و نیم گذشته برای آزادی و حقوق برابر زنان ایران مبارزه کرده اند، گرامی می داریم. هم چنین در برابر زنان و دخترانی که در طول ۴۴ سال سلطه حکومت مردسالار اسلامی زندانی و شکنجه شده اند و تعداد زیادی از آنان به قتل رسیده اند، سر تعظیم فرود می آوریم.

ما امیدواریم در پرتو خیزش انقلابی بزرگ "زن زندگی"

آزادی"، ۸ مارس امسال شاهد جلوه دیگری از مبارزات وجدان های بیدار در سرتاسر جهان علیه حکومت های زن ستیز حاکم بر ایران و افغانستان باشیم.

ما مدافعان حقوق بشر و برابری خواهان در هر کجای دنیا که باشیم، در روز جهانی زن، یک بار دیگر چهره زشت کودکش و زن ستیز حاکم بر میهنمان را در انظار جهانی افشا خواهیم کرد و همبستگی خود را با فراخوان بزرگ ۵۲ تشکل برای پیشبرد اعتراضات در ایران اعلام می کنیم!

ما از همه تشکل های حقوق بشری و نهادهای دموکراتیک می خواهیم که در روز جهانی زن، به طور یکپارچه صدای زندانیان سیاسی- عقیدتی و مردم دربند ایران باشیم.

گرامی باد روز جهانی زن زن زندگی آزادی

شبکه همبستگی برای حقوق بشر در ایران
مارس ۲۰۲۳ برابر با اسفند ۱۴۰۱
امضاکنندگان:

- ۱ - انجمن زنان مونترال
- ۲ - انجمن جمهوری خواهان آلمان و هلند
- ۳ - انجمن حقوق بشر و دموکراسی برای ایران - هامبورگ
- ۴ - انجمن فرهنگی ایران و سوئیس - ژنو
- ۵ - بنیاد اسماعیل خویی
- ۶ - نهاد «همه حقوق بشر، برای همه، در ایران»
- ۷ - مادران پارک لاله - دورتموند

- ۸ - حامیان مادران پارک لاله - هامبورگ
- ۹ - حامیان مادران پارک لاله - فرزنو
- ۱۰ - فدراسیون اروپا
- ۱۱ - کانون مدافعان حقوق بشر کردستان
- ۱۲ - مادران صلح مونترال
- ۱۳ - زنان برای آزادی و برابری پایدار
- ۱۴ - کارزار حقوق بشر برای ایران
- ۱۵ - کمیته مستقل ضد سرکوب شهروندان ایرانی - پاریس
- ۱۶ - کمیته دفاع از حقوق بشر در ایران - هجا
- ۱۷ - کمیته دفاع از حقوق بشر در ایران - شیکاگو
- ۱۸ - کمیته نه به جمهوری اسلامی - اورنج کانتی کالیفرنیا
- ۱۹ - کمپین دفاع از زندانیان سیاسی و مدنی
- ۲۰ - همبستگی ملی ایرانیان فرزنو - کالیفرنیا
- ۲۱ - همبستگی جمهوری خواهان ایران (هجا) - مونترال
- ۲۲ - همبستگی برای حقوق بشر در ایران - کلگری
- ۲۳ - جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران
- ۲۴ - هماهنگی ایرانیان جمهوری خواه و لایبک
- ۲۵ - شورای انقلابی دادخواهان
- ۲۶ - همبستگی ایرانیان تورلاک و مودستو - کالیفرنیا